

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็น

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็น ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็น โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็นและนายอำเภอพาน จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็น เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็น นับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็น

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับตำบล ว่าด้วยเรื่อง การควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๔ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็นเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องดื่มที่ได้แก่

ก. วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ต้ม แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

ข. วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุเจือปนอาหารสี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้ง หรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ ประกอบ หรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้าสำนักงาน หรือสิ่งที่สูงขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแม่เียน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่น และหรือพนักงานส่วนตำบล ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเพื่อให้ปฏิบัติการตามกฎหมาย

หมวด ๒

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอและออกใบอนุญาต

ข้อ ๖ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารในอาคาร หรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

สถานที่ดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง มีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งก่อนการจัดตั้ง

ข้อ ๗ ความในข้อ ๔ ไม่ใช่บังคับแก่การประกอบการ ดังนี้

(๑) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) การขายของในตลาด

(๓) การจำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๘ ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ต้องจัดสถานที่ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ และเงื่อนไขตามลักษณะของกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่สะสมอาหาร

(๑.๑) ไม่ตั้งอยู่ในบริเวณที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๑.๒) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย

(๑.๓) จัดให้มีระบบการระบายน้ำอย่างเพียงพอ และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๑.๔) จัดให้มีแสงสว่างและทางระบายอากาศเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๑.๕) จัดให้มีส้วมจำนวนเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๑.๖) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและเพียงพอ

(๑.๗) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ คำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็น

(๒) สถานที่จำหน่ายอาหาร

(๒.๑) จัดสถานที่ตามที่กำหนดไว้ใน (๑.๑) - (๑.๖)

(๒.๒) จัดให้มีโต๊ะ เก้าอี้ หรือที่นั่งอย่างอื่นซึ่งมีสภาพแข็งแรง สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

(๒.๓) ผนังและบริเวณที่ปรุงอาหาร ต้องมีพื้นที่ทำความสะอาดง่าย

(๒.๔) จัดให้มีภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำ ประกอบ ประคบ ประคบ เก็บ และการบริโภคอาหารไว้เพียงพอ ปลอดภัย และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็นกำหนด

(๒.๕) จัดให้มีบริเวณที่สำหรับทำความสะอาดภาชนะ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ให้เพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะ เพื่อใช้ในการนั้นโดยเฉพาะ

(๒.๖) จัดให้มีที่สำหรับล้างมือ พร้อมอุปกรณ์จำนวนเพียงพอ

(๒.๗) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญเนื่องจากการจำหน่าย ทำ ประกอบ ประคบ และเก็บอาหาร

(๒.๘) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๒.๙) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็น

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับมอบการแจ้ง ต้องดูแลรักษาสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหารให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) รักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันและกำจัดสัตว์นำโรค

(๒) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(๓) รักษาส่วนให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๔) จัดสิ่งของเครื่องใช้ และอุปกรณ์ให้เป็นระเบียบ เรียบร้อย และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติและคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็น

ข้อ ๑๐ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับรองการแจ้ง จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ประคบ เก็บ รักษาอาหาร ตลอดจนสุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์น้ำใช้ และของใช้อื่น ๆ รวมทั้งสุขลักษณะส่วนบุคคล ของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร ผู้ให้บริการ ดังต่อไปนี้

(๑) วางเก็บอาหารก่อนปรุงในที่สะอาดถูกสุขลักษณะ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันสัตว์นำโรคในสถานที่นั้น

(๒) ใช้เครื่องปกปิดอาหาร รวมทั้งภาชนะและอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำประกอบ ปรุง เก็บอาหาร เพื่อป้องกันฝุ่นละอองและสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตลอดจนรักษาเครื่องปกปิดนั้น ให้สะอาดใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๓) น้ำแข็งสำหรับใช้บริโภค ต้องจัดเก็บไว้ในภาชนะที่ถูกสุขลักษณะ สามารถป้องกันสิ่งปนเปื้อนได้ และห้ามนำอาหารหรือสิ่งของอื่นใดแช่หรือเก็บรวมกันไว้ด้วย

(๔) การทុบ การบดน้ำแข็ง ต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะ และสะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งป้องกันมิให้เสียงเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

(๕) ในกรณีที่มีผ้าเช็ดหน้าให้บริการ ต้องทำความสะอาดโดยวิธีผ่านความร้อนฆ่าเชื้อโรคหรือกรรมวิธีอื่นใดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(๖) จัดให้มีน้ำสะอาดไว้เพียงพอ

(๗) ใช้ภาชนะหรือวัตถุที่สะอาด ปลอดภัยสำหรับปรุง ใส่ หรือห่ออาหารหรือน้ำแข็งโดยรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(๘) ผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการต้องแต่งกายให้สะอาดและปฏิบัติตนให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะส่วนบุคคล

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็น

ข้อ ๑๑ อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบการ ต้องมีหลักฐานแสดงว่าสามารถใช้ประกอบการได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับรองการแจ้ง ต้องไม่เป็นโรคติดต่อและไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อ จำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บอาหาร

ข้อ ๑๓ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร ให้ขออนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับหลักฐานต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็นกำหนด

ในกรณีสถานที่ตามวรรคหนึ่ง มีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ให้ขอรับหนังสือรับรอง การแจ้ง ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมหลักฐานต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็นกำหนด

ข้อ ๑๔ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาต จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสสมอาหาร หรือหนังสือรับรองการแจ้ง แล้วแต่กรณี

ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้ได้รับการรับรองการแจ้ง ต้องมารับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหากมิได้มารับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งและชำระค่าธรรมเนียม ภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นขอต่ออายุใบอนุญาต ประกอบกิจการจำหน่ายอาหาร หรือสถานที่เสสมอาหารต่อพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เมื่อได้ยื่นขอต่ออายุฯ พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไป จนกว่าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ใดมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๑๖ ผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นประจำทุกปี ตลอดระยะเวลา ดำเนินกิจการนั้น โดยยื่นชำระค่าธรรมเนียมประจำปีต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมหลักฐานต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็นกำหนด และให้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนครบรอบในแต่ละปี ผู้ใดมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของ ค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้แจ้งจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการ เสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ ๑๗ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็น

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ไม่ประสงค์จะประกอบการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกการดำเนินต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๙ หากผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับรองการแจ้งประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง ให้อื่นคำขอแก้ไขรายการในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ หากปรากฏว่า ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง สูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด ในสาระสำคัญ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง แล้วแต่กรณี จะต้องยื่นขอรับใบแทน ใบอนุญาต หรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๑ การออกใบอนุญาต หรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร หรือการออกใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร โดยประทับตราสีแดง คำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มีวัน เดือน ปีที่ออกใบแทนพร้อมทั้ง ลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและ ตันข้าวใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม

(๓) บันทึกด้านหลังตันข้าวใบอนุญาตเดิม หรือตันข้าวหนังสือรับรองการแจ้งเดิมระบุสาเหตุ การสูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม แล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปีของใบแทน

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับรองการแจ้ง ให้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่ สะสมอาหาร ต้องแสดงใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

หมวด ๓

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก สำหรับกรณีที่เป็นกรขอต่ออายุใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมในวันที่มายื่นคำขอต่อใบอนุญาต ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราและตามระยะเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับอนุญาตจะได้แจ้งบอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่มีผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๔ ผู้แจ้งต้องเสียค่าธรรมเนียมการแจ้งตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มายื่นคำขอแจ้งและภายในระยะเวลาสามสิบวันก่อนวันครบรอบปีของทุกปีตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้แจ้งจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่มีผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็น

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๗ บรรดาใบอนุญาตค้าอาหารหรือสะสมอาหารในสถานที่เอกชนที่ได้ออกก่อนวันใช้
ข้อบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจักได้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ผู้ประกอบการ
ตามวรรคหนึ่งดำเนินการยื่นคำร้องขอใบอนุญาตและหรือใบรับรองการแจ้งตามที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัตินี้
ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

จันทร์ฉาย วงศ์แก่นจันทร์

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เย็น

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมทำข้อมัญญ์ตองค้การบรหการส่วนตำบลแม่ย่น
ร่อง สถานท่จําหนายอาหารและสถานท่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๗

ลําดับท่	ประเภทท่จการ	คําธรรมเนียม ฉบับละ (บาท ต่อป)
๑	<p>หนังสือรับรองการแจ้ง (พ่นท่ไม่เกนสองร้อยตารางเมตร)</p> <p>๑.๑ ขนาดพ่นท่ไม่เกน ๑๐ ตารางเมตร</p> <p>๑.๒ ขนาดพ่นท่มากกว่า ๑๐ - ๒๕ ตารางเมตร</p> <p>๑.๓ ขนาดพ่นท่มากกว่า ๒๕ - ๕๐ ตารางเมตร</p> <p>๑.๔ ขนาดพ่นท่มากกว่า ๕๐ - ๑๐๐ ตารางเมตร</p> <p>๑.๕ พ่นท่มากกว่า ๑๐๐ ตารางเมตรข่นไป</p>	<p>๑๐๐.-</p> <p>๒๐๐.-</p> <p>๓๐๐.-</p> <p>๔๐๐.-</p> <p>๕๐๐.-</p>
๒	<p>ใบอนุญาต (พ่นท่เกนสองร้อยตารางเมตร)</p> <p>๒.๑ ขนาดพ่นท่มากกว่า ๒๐๐ - ๓๐๐ ตารางเมตร</p> <p>๒.๒ ขนาดพ่นท่มากกว่า ๓๐๐ - ๔๐๐ ตารางเมตร</p> <p>๒.๓ ขนาดพ่นท่มากกว่า ๔๐๐ ตารางเมตร</p>	<p>๕๐๐.-</p> <p>๑,๐๐๐.-</p> <p>๒,๐๐๐.-</p>